

2

Maria hoeft niet lang te wachten. De volgende dag staat Klaas al aan de deur om te vragen hoe het met haar gaat. Ze laat hem binnen en zet koffie voor hen beiden. Ze zitten gezellig te kletsen in de eethoek. Ze kijken elkaar steeds aan. Maria moet ervan blozen en hij geeft weer een knip-oog. De telefoon gaat en Klaas moet weg.

Dorine is niet alleen koud en kil, maar ook nog eens erg bazig. Maria vraagt zich af of ze altijd al zo was of later zo is geworden. Ze snapt niet wat hij indertijd in die vrouw heeft gezien. Klaas is het tegenovergestelde: lief, rustig, grappig, zelfverzekerd en veel te knap voor haar.

Maria kan alleen maar denken: is dit gevoel echt of komt het door het afscheid van een dierbare dat we samen delen? Denk ik wel helder? Ik snap er niets meer van.

Nog geen vijf minuten later krijgt ze een sms'je: *Ik vond het een erg gezellige avond. Kus.*

Nu is Maria helemaal in de war. Ze leest het sms'je wel

tien keer voordat ze een berichtje terugstuurt: *Ik ook. Kus, Maria.*

Nadat ze een paar dagen niets heeft gehoord, gaat midden in de nacht de telefoon. Er staat: *Klaas belt.*

Maria's hart slaat over en ze neemt op: "Hallo."

Klaas vraagt: "Lag je te slapen?"

"Ja," zegt Maria.

"Oké, sorry, maar ik moet je even zien. Ik sta voor de deur, mag ik binnenkomen?"

Maria zegt: "Ik kom eraan, momentje."

Ze kamt snel haar haren in model, spuit een luchtje op en schiet in haar mooiste nachtjapon. Ze doet de deur open. Die ogen, die glimlach. Ze smelt gewoon helemaal weg. "Kom binnen."

Hij gaat zitten aan de eethoektafel en Maria maakt twee kopjes koffie. Hij drinkt het zwart, zonder suiker.

Ze kijken elkaar aan en Maria vraagt: "Wat is er, Klaas?"

Hij zegt: "Ik kan niet eten, ik kan niet slapen. Ik ben er op mijn werk niet bij. Thuis ben ik ook afwezig en daar door zeurt mijn vrouw aan mijn hoofd." En hij vervolgt zijn verhaal met: "Dat komt door jou, Maria, ik ben verliefd op je!"

Maria gelooft haar oren niet. Ze is sprakeloos en kan hem alleen maar aankijken en blozen, om een paar tellen later te zeggen: "Ik ook op jou, Klaas."

Ze staren elkaar nog een tijdje aan. Klaas staat op en loopt naar Maria. Ze zit nog steeds sprakeloos in haar stoel, een beetje te trillen van de adrenaline. Hij streelt haar wang en komt langzaam nog dichterbij. Hij geeft Maria een kus op haar lippen. Maria streelt Klaas over zijn gezicht en kust hem terug. Er ontstaat een lange, zwoele zoenpartij.

Ineens zegt Maria: “Klaas, je bent getrouwd. We kunnen dit niet maken, iedereen zal hierop tegen zijn.”

Klaas zegt: “Dan moeten we ervoor zorgen dat niemand erachter komt. Als de tijd er rijp voor is, verlaat ik Dorine. En als de kust veilig is, kunnen we samen zijn.”

Op zo’n moment denk je niet verder dan dat moment. Ze kruipen samen op de bank tegen elkaar aan, zoenend en strelend.

De zon komt op. Klaas zegt: “Ik moet nu echt weg, maar ik kom snel terug. Ik mis je nu al.”

Maria zit op de bank en probeert te bevatten wat er zojuist is gebeurd en gezegd. Droom ik of is dit echt gebeurd? In een ander tijdperk was dit taboe, maar alles is nu modern. Het gaat toch tegen Maria's keuzes in; ze kan het niet los laten. Maar het is al te laat; ze is zo verliefd op deze man.